

Тетяна Степанова,

студентка 4 курсу

Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **Є. Ю. Линдіна**, к.п.н., ст.викл. (БДПУ)

ЗМІСТ І МЕТОДИКА ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З УСУНЕННЯ ПОРУШЕНЬ ВИМОВИ ЗВУКІВ [P], [P`]

Мовлення є однією з найважливіших психічних функцій людини. У процесі мовленнєвого розвитку формуються вищі форми пізнавальної діяльності, здатність до понятійного мислення. Порушення мовлення, в тій чи іншій мірі негативно впливає на подальший психічний розвиток дитини. Серед порушень вимовної сторони мовлення найбільш поширеними є виборчі порушення в її звуковому оформленні при нормальному функціонуванні всіх інших операцій висловлювання.

Результати досліджень показують, що найпоширенішим видом порушень звуковимови є ротацізм (параротацізм), що зумовлено, зазвичай, складністю артикуляції даного звука. Сприятливими ротацізму анатомічними аномаліями можуть служити коротка під'язикова зв'язка, вузьке і високе піднебіння, надмірно вузький, масивний, або недостатньо пластичний язик [2].

Основною метою логопедичного впливу при даному мовленнєвому порушенні є формування умінь і навичок правильної вмови звука. Для досягнення даної мети дитина повинна вміти:

- впізнавати звук за акустичними ознаками;
- здійснювати слуховий контроль за власною вимовою;
- приймати необхідні артикуляційні позиції, що забезпечують нормований акустичний ефект звуку;
- безпомилково використовувати звук в усіх видах мовлення.

Логопедичний вплив здійснюється поетапно, при цьому на кожному з етапів вирішується певна педагогічна задача. Виходячи з мети і завдань логопедичного впливу, можна виділити наступні етапи роботи: підготовчий етап; етап формування первинних вимовних умінь і навичок; етап формування комунікативних, умінь і навичок.

Специфіка корекції ротацізму обумовлена порушеннями, на тлі яких проявляється ротацізм, особливостями будови артикуляційного апарату, інтелектуальним розвитком дитини з мовленнєвими порушеннями, його цілеспрямованістю, психологічними особливостями особистості.

Досліджуючи стан звуковимови дітей дошкільного віку (логопедичної групи) було виявлено, що у 80% звук [p] у той чи іншій мірі порушений, що ще раз підкреслює важливість і цілеспрямованість логопедичної роботи при корекції даного звука.

Передумовою успіху при логопедичному впливі є створення сприятливих умов для подолання недоліків вимови: емоційного контакту логопеда з дитиною; цікавої форми організації занять, відповідної провідної діяльності, що спонукає пізнавальну активність дитини; поєднання прийомів роботи, що дозволяють уникнути його стомлення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Логопедія. Підручник. / За ред. М.К. Шеремет. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2015. – 776 с.
2. Шеремет М.К., Ревуцька О.В. Логопедія (корекційна робота при дислалії) / М.К.Шеремет, О.В.Ревуцька: Навчальний посібник. – К.: Слово, 2009. – 244с.

Дарина Сучок,
студентка 2 курсу
Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **Г. М. Мицик**, асистент (БДПУ)

ПРО МІСЦЕ РУХЛИВИХ ІГОР В СИСТЕМІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗАЇКУВАТИСТЮ

Актуальність теми. Загально відомим є той факт, що від рівня розвитку мовлення дитини та здатності до комунікації, напряму залежить процес включення її в соціум. В свою чергу, прискорений або уповільнений темп мовлення, зупинки, спотикання, необґрунтовані паузи, повторювання, заміни чи розтягування окремих звуків, складів, слів, пропуски цілих фраз ускладнюють процес передачі та переробки інформації.

Зазначені відхилення є проявом темпо-ритмічних порушень мовлення, які призводить до появи труднощів соціалізації. Значну частину таких дітей складають дошкільники з заїкуватістю, в яких спостерігаються певні порушення психомоторних функцій, такі як: підвищення рухової активності (діти часто метушаться під час ігор, підстрибують, присідають, відволікаються, таким чином висловлюючи своє збудження), загальмованість, порушення загальної та дрібної моторики, дискоординація рухів, порушення темпу і ритму дихання, функцій рівноваги тощо [3].

Зважаючи на складність цього дефекту та вагомість наслідків, до яких воно призводить, корекція заїкання має величезне значення [1, с. 1]. Серед різноманітних засобів корекції, які використовують на логоритмічних заняттях, особливої уваги, на наше переконання, заслуговують рухливі ігри, які відповідають провідному виду діяльності дітей дошкільного віку, відображують навколишній світ найбільш зрозумілими для дитини способом та сприяють швидкій колективній інтеграції особистості.

Ступінь досліджуваності проблеми. Вивченням питання щодо порушень темпо-ритмічної сторони мовлення у дітей займались досить велика низка закордонних та вітчизняних вчених, серед яких: Л. Ю. Бегас, Л. А. Венгер, Ю. И. Кузьмін, Г. А. Коробков, Т. С. Когновицка, І. С. Марченко, Н. В. Мікляєва, О. Т. Мороз, С. С. Ляпідевський, Є.Ф. Соботович та багато інші. Такі дослідники як: Л. З. Арутюнян, Н. М. Асатіані, Л. І. Белякова, В. А. Гіляровський вивчали складну структуру мовленнєвого дефекту у дітей дошкільного віку із заїканням, різні методи його корекції висвітлювали в своїх працях Л. С. Журавльова, С. О. Миронова, Н. О. Чевелева, В. М. Шкловський, Р. О. Юрова; про місце та значення рухливих ігор в системі корекційної роботи з подолання